

מישיב בביש

112

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

לנו ויקי נאמן
קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

קרבנה
אל נפשי
דיבורים מלב אל לב
במשנת מו"ר שליט"א

נפשי
בשאלתי
שאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א

תורה תבלין

בבורא עולם, אשר מצוה להימנע מכך, הרי בכך הוא מכתיר את הבורא יתברך בכתר מלכות כאן בעולם הזה, בעולם השפל הזה אשר השי"ת והנהגתו כל כך נסתרים ונעלמים לגמרי, כמה חשובה ויקרה היא לאין ערוך הכרזה כזו, בפרט כאשר היא כרוכה בהקזת דם, של רצונות ומאווים הנכבשים בגבורה ובאומץ לב, מול גלים סוערים של רוחות זרות, משאות שוא ומדוחים, המאיימים להטביע כל חלקה טובה רח"ל.

ואכן כדי לקבל את הכח הנורא הזה, כדי להיות אומץ בגבורה עילאית בשעת הניסיון, בשביל זה נתן הבורא ב"ה "תורה תבלין" - היא לא מבטלת את היצירה, אלא הופכת אותו לכלי כחומר ביד היוצר,

כדי להמליך את השי"ת באופן נפלא! אה! מה ערב הוא טעם הניצחון, הטעם המתוק של המתגבר וכובש את יצרו...

וכשגור בפי מו"ר שליט"א: "לפעמים אדם אינו מצליח לגבור על יצרו, פשוט משום שחסר לו איזה משנה או דף גמרא או איזה פסוקים חומש רש"י וכדו".

כדי לעמוד איתן מול נסיונות הזמן, התורה היא הנותנת כח לזה. כמאמר רביז"ל (ליקו"מ סי' א') "שעיקר הכנעתו של היצירה הוא ע"י התורה".

וכפי שאמר מו"ר שליט"א בשם הגאון רבי דוד יונגרייז זיע"א, שלכא הרי הספרה"ק מלאים בעצות וסגולות נגד היצירה ומה הפשט שבחז"ל מובא שהתורה היא התבלין נגד היצירה, אלא כך מקובלני שכל העצות והסגולות אינם מועילות רק על ידי עסק התורה!

אבל למעשה כאשר יתגבר אדם ויעסוק בלימוד התורה הק' כדי שיהיה לו כח להתגבר על היצירה, שעל זה אומר מו"ר שליט"א תמיד שלימוד כזה הוא "תורה לשמה" בתכלית השלמות.

אז אדרבה, בכל פעם שיבא אליו היצירה, תתהפך הירידה והניסיון לתכלית ההתעלות, וכמו שמרבה מו"ר שליט"א לומר, שע"י התגברות אחת דוקא במקום שהנסיון קשה מאוד, אז כאשר אומרים ליצירה לא! "א גוטן ניין!!!" יכולים לתקן את כל מה שנכשל וכל מה שפגם, ע"י עמידה בניסיון מתקנים את כל העבר, וזוכים להתעלות בבת אחת להיות כצדיק גדול ומזוכך בתכלית כאילו לא חטא מעולם כלל!

רבש"ע! טאטע אין הימל, אני כבר לא יכול! כשל כח הסבל, אני לא יכול לעמוד מול פיתוי היצירה!!!

אחד הדברים הקשים המציקים ביותר לכל יהודי ירא שמים, הוא הכאב הגדול הנגרם בעטיו של יצר המפתה המריע, המשחר לטרף ולוטש שיניו ופותח מלתעות רשע, מוכן בכל רגע לבלוע טרפו המפרפר בין ציפורניו הזבות דם.

כמה אפשר...

ודווקא על יצר רע ואכזרי זה, אשר לפתח חטאת רובץ כל היום אומרים לנו חז"ל הקדושים (קה"ר ג ט"ז): "טוב מאוד זה יצר הרע", היתכן?

אם לא די בזה מוסיפים חז"ל הקדושים (קידושין ל:) ומגלים לנו, כי העצה היעוצה נגד היצירה "בראתי יצירה בראתי לו תורה תבלין".

לכאן היו צריכים חז"ל הקדושים לומר בראתי לו תורה שתכלהו, שתכחידו מן העולם. מה פירוש "תבלין" הרי תבלין מטעים את האוכל ומנעימו יותר לחיך, כולי האי מאי היא?

כי הנה באמת ההשקפה הנכונה צריכה להיות, אדרבה! אי אפשר לעבוד את השי"ת באמת, רק על ידי היצירה...

ידוע הסיפור שפעם נכנס יהודי חשוב ובא בשנים למו"ר שליט"א, הלה התאונן בכאב ואמר, הרי אני כבן שבעים שנה ועדיין יצר הרע בוער בי, גיוואלד! מה יהיה כאן? כך זעק מרה והביע את כאבו הגדול.

מו"ר שליט"א פנה אליו ואמר לו: "האם מפריע לך להמליך את הקב"ה בגיל שבעים?" אין לך להתעצב על זה. אדרבה תשמח שעדיין יכול אתה להמליך את הקב"ה.

וכך מסביר מו"ר שליט"א תמיד. מהו ניסיון? ניסיון הוא כביכול טלפון מעולם האצילות, מתקשרים אל האדם וכביכול הקב"ה בעצמו פונה אליו ומבקשו להמליכו וליחדו.

זה שיש לאדם יצר הרע אינו עבירה!!! עבירה היא רק אם שומעים לו חלילה!!!

כל ניסיון שבא לאדם, הוא הזדמנות פז להכריז כי ה' הוא האלוקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד, כאשר על אף רצונו ותשוקתו הגדולה של יהודי לדבר זה, הוא נמנע מכך רק בשל אמונתו

• שאלה • לדאבוננו נסתלקו בשבועות אחרונים כמה בחורים יקרים מאוד, כלל ישראל מאד כואב ודואב על זה, במה אפשר להתחזק?

תשובה: הם היו כפרה תמורת אלפים מבני ישראל. ממש כך. יש להם זכות נפלאה שהצילו כל כך הרבה יהודים ממיתה.

• שאלה • איזה דבר צריך לתקן בעת הזאת?

תשובה: כל אחד צריך לדעת מה הדבר שהוא צריך לתקן. לזאת יש התבודדות כדי לדעת מה לתקן ואיך לתקן.

• שאלה • האם יש עניין ביום הבר מצווה לסיים את כל התהילים?

תשובה: יש עניין לנצל את היום הקדוש הזה באמירת תהילים בהתעוררות הלב אך בלי להתכוון דווקא על מנת לגמור.

• שאלה • אני מתכוון לבר מצווה ברגש רב, דא עקא שאי אלו חברים שכבר היה להם בר מצווה, אמרו לי בזלזול שלא אתרגש יותר מדי כי אחרי תקופה חולף ההתרגשות וחוזרים להיות כמו שהיו?

תשובה: אל תתייחס לדבריהם כלל ועיקר, אך זאת תעשה, יום לאחר הבר מצווה תסגר בחדר לבדך ותאמר חמישים פרקי תהילים, ולאחריהם תתפלל מעומק הלב שכל ימך לא יכבה אצלך ההתלהבות.

דברי הכנה לבחורי בר-מצוה

מתוך שיחה לבחורי מכינה לשיב"ק סאטמאר - טבת תשפ"ו

**הילדים רוצים לדעת
מה העצה לזכות למדות
טובות ולא לקנאות
בחברים.**

כתוב שאם רוצים מן השמים להטיב עם האדם, בעשירות בבנים ובכל טוב שבעולם, אזי שואלים עליו האם הוא שמח בהצלחת אחרים, אם הוא שומע שיש לאחר בנים ועשירות והוא שמח בהצלחתו, אזי מגיע גם לו בנים ועשירות. ולהיפך להיפך ח"ו.

לכן כשאתה רואה שהחבר מצליח בגשמיות וברוחניות, תשמח בהצלחתו ואזי גם אתה תצליח, ויהיה לך באמת טוב, ופעמים אפילו יותר טוב מהחבר.

ב"ה שאנו יודעים מהעצה הזאת, ועי"ז יש רוגע ומנוחה במחשבה, שאינו מצטער בשמחת חברו ח"ו, אדרבה כששמח בשמחת חברו הוא מקיים מצוה דאורייתא 'ואהבת לרעך כמוך', מה הפירוש 'כמוך', כמו שאתה רוצה שלך יהיה לך טוב, כך תרצה שגם השני יהיה לו טוב. כמוך ממש. ואזי ייטיב אותך השי"ת יותר ויותר.

מי שמתנהג כך זוכה לחיים טובים בעוה"ז ובעוה"ב. אשרינו מה טוב חלקינו.

**רוצים חיזוק גם בענין
שמירת העיניים.**

צריך לדעת שזה פסוק מפורש שאנו קוראים אותו בקריאת שמע, 'לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם', אל תסתכלו במקום שאסור ואל תחשבו מחשבות אסורות, זה מצוה מדאורייתא, אם נכשל ח"ו נמצא שהוא עבר על איסור לאו של 'לא תתורו', וכאשר הוא שומר על עצמו, הוא זוכה לקיים מצוה מדאורייתא.

הריני מברך אתכם שיהיה לכם אהבת התורה, שתתמידו בתורה להבין ולהשכיל, ותהיו קדושים וטהורים, לשמור על העיניים שלא להסתכל במקום האסור, ולשמור על הידיים שלא לעשות דבר האסור, עי"ז יתן לכם השי"ת שכר בעוה"ז ובעוה"ב ויהיה לכם בנים שיהיו קדושים וטהורים, ויהיה לכם נכדים שיהיו קדושים וטהורים, דער אויבערשטער זאל אייך באצאלן מיט אלעג גוטע ברכות, אשרינו מה טוב חלקינו.

**אלו הם נערים המתכוננים
ליום הבר מצוה ומבקשים
לשמוע דברי הכנה.**

הקב"ה ברא אותנו בעולם הזה, אנחנו מאד חשובים בעיניו ית', הוא קורא לנו 'בנים אתם לה' אלקיכם'. זהו שבח גדול מאד שאנחנו הבנים של הקב"ה.

התכלית שלנו הוא להתגבר על היצר הרע. כי יש יצר הרע בעולם שהוא מונע מלעסוק בתורה ולהתפלל בכונה ולעבוד את השי"ת, ומפתה את האדם לשקוע בתאוות רח"ל, הוא רוצה לאמלל את האדם.

אחרי שאדם עולה לעולם העליון, שואלים אותו 'מה עשית?' ואדם שהלך אחר יצרו וחטא והלך אחר תאוותיו הרעות, אינו יודע מה לענות שם.

ברוך ה' שאנו יודעים את האמת, שבאנו לעוה"ז כדי להמליכו ולייחדו. להמליכו היינו להאמין שיש לנו מלך, יש לנו מלך ואנו צריכים לקיים מצוותיו, הוא נתן לנו תורה שכתוב בה איך לשמוע בקול ה', מה צריך לעשות ומה אסור לעשות.

וכשאדם עושה מה שצריך לעשות ונוזהר ממה שאסור לעשות, הוא זוכה לחיי נצח לעולם הבא, והוא יושב תמיד בגן עדן ועוסק בתורה ותפילה ונהנה מזיו השכינה.

אבל אם חלילה להיפך, אם הוא מונח בתאוות רעות, במדות רעות, אזי כשבא לעולם העליון, ה' ישמור וירחם איזה עונשים קשים ומרים, נשרפים בגיהנום רח"ל.

ברוך ה' שאנו יודעים מזה, שאנחנו ירדנו לעוה"ז כדי לעסוק בתורה ולקיים המצוות ולא לעשות עבירות שאסור לעשות.

עלינו לשבח לאדון הכל על שזיכה אותנו לדעת מהאמת הזה, וכשנזכה לקיים את זה, יעזור לנו הקב"ה בעוה"ז ובעוה"ב.

אתם עדיין נערים צעירים, השי"ת יעזור ותזכו לבנות בתים נאמנים בישראל, ותזכו לבנים עוסקים בתורה ומצוות, ויהיה לכם נחת ושמחה.

אשרינו מה טוב חלקינו שאנו יודעים שיש בורא בעולם, ואנו יודעים האמת מה שצריכים לעשות ומה שאסור לעשות.

ויחן שם ישראל נגד ההר

וזהו "ויחן שם ישראל נגד ההר" (שמות יט, ב) הנאמר ביום סגולה, מתן תורה, 'כאיש אחד בלב אחד', שהיתה שם התקשרות עצומה של בני ישראל שכולם נחשבו לאיש אחד, וזה היה להם לרכוש עצום מאד, להיות מקושר עם אוצרות של טובה כאלה של יהודים.

הבעל דבר מדמה לאדם שהוא חכם מופלא, ועי"ז הוא בא לחשוב בגנות הוולת, ולהכיר בחסרון של פלוני ובחסרון של פלוני. אמנם לפי האמת איזה ריוח יש לאדם מידיעת חסרונות הוולת, שתמיד הוא רואה בחבירו אך חסרונות, הלא הוא חי עי"ז חיים מרורים.

האורש האמיתי הוא כשהאדם אוהב מעלותיו של הוולת ונהנה מכל דבר טוב שהוא עושה, ואז נחשב לו כאילו הוא עצמו עשה הדבר הטוב ההוא, למשל כשהנהגה מעניית 'יהא שמיא רבה' שאמר יהודי בכוונה, נחשב כאילו הוא בעצמו אמר 'יהא שמיא רבה', וכמו כן כשאוהב שמירת עיניים של ישראל, נחשב כאילו הוא עצמו שומר את עיניו.

אחדות גדולה ומופלגת כזאת שורה בכ"א מישראל, שכל אחד עשוי להרויח מהטובה של זולתו, לפי שכל ישראל נחשבים כאיש אחד ממש כפי שהיה לקראת מתן תורה.

(אוסף אמרים, תורה - מאמר שביעי)

כה תאמר לבית יעקב

התורה הקדושה החצובה מעצם חכמתו יתברך שמו, נשתלשלה רבבות אלפי מדרגות, עד שנתקבה מעט לשכלנו, כדי שנוכל גם אנו לעסוק בתורה.

והוא דבר מבהיל על הרעיון, התורה - עצם חכמתו יתברך, אשר היא בנויה כולה משמותיו של הקב"ה. 'ושם הכוונה גילוי ופרסום, כמו שכתוב (שמואל ב ח, יג) 'וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם' - שנתפרסם שמו. כלומר שכל שם מהשמות הקדושים מגלה גילויים נפלאים בהשי"ת, ומאיר מאור זיו השכינה - שעל ידו אפשר להיות דבוק בהשי"ת לעולם ועד.

ולמענו התלבשה התורה בכ"ב אותיות ונתחלקה לתיבות ופסוקים ופרשיות, באופן שכל אחד ואחד מישראל בכוחו ללמוד את התורה, ואף להיות דבוק בה, בסוד "יעקב חבל נחלתו", וכדאיתא מהבעש"ט הק' ויע"א, שהחבל הנמשך מאין-סוף, ומי שאוחז בסופו, הרי הוא דבוק לאין סוף ב"ה, כי האוחז במקצת החבל ובסופו כאוחז בראשו, עד כדי כך, שגם תיגוקות של בית רבן בכוחם ללמוד את התורה הקדושה, ואפשר להסבירם "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ" בעברי טייטש רגיל, ושאר כל פסוקי התורה הקדושה.

(שם, מאמר תשיעי)

אתם ראייתם

כשהאדם שרוי בהסתרה גדולה, וממש אין רואה תקוה לישועתו. צריך הוא להתבונן בנס הגדול של יציאת מצרים - שהוציאם הקב"ה למרות שלא ראו שום תקוה לישועה, ועוד היו שקועים בשאול תחתיות וכו', אעפ"כ הוציאם ממש באותות ומופתים עד שהביאם לשיא גדולתם במתן תורה על הר סיני - כן כל אחד בפרטות צריך להאמין כי הקב"ה יכול להושיעו בכל רגע מכל צרותיו ברו"ג ולהעלותו מעלה מעלה. וזהו סוד עליין למעלה מכל השכליים, ואין לנו שמץ הבנה בזה.

מה היא שאיפת

השאיפה! לחזק ולחדש את הלב היהודי - דאס אידישע הארץ!

כי זאת עלינו לדעת בבהירות, שאין דבר הנוגד יותר את לב יהודי - א אידישע הארץ - כמו פגם הברית אשר שגא ה' אליקינו!

אין לך חילוף גדול יותר של עולם הנצחי בעולם עובר כמו פגם זה! וכמו שהשאיפה הקדושה לקדושה היא תכלית הבריאה, שלתכלית זה נבראנו בזה העולם, להיות שותפים קדושים בתורה הקדושה שהוא תכלית הבריאה, כך לעומת זה הוא הפגם הזה שהוא ההריסה הגדולה ביותר!

ולא בכדי אמרו בוהר הקדוש על מי שפוגם בזה אשר 'טב ליה דלא אִתְבְּרַי' (וזהר הקדוש פרשת תולדות קמ"ב ע"א), ועל זה היה דוד המלך צועק: 'הַעֲבֵר עֵינֵי מִרְאֵת שְׁוֹא' (תהלים קיט, לו), העבר מעלי את השוא הזה! כי כל כולו שוא! עס איז א שרעקליכער שוא!

ער איז מורא'דיג שטארק - אבער ער איז שוא! [הוא אמנם חזק ביותר - אך הוא שוא!]

בוזה אני יודע שאתה שלי!

רביה"ק אומר (ליקו"מ סי רמ"ב) על רבי מתיא בן חרש (ראה תנחומא ישן פרשת חוקת א') שהס"מ בעצמו בא אליו עם קליפה של 'חן של שקר' של 'אריך אנפין דקליפה', ורבי מתיא הלך כנגדו במסירות נפש ממש! כי הס"מ לקח ממנו את הבחירה, ולכן עמד רבי מתיא אף חרש כנגדו ואמר: אם אתה הולך במסירות אף אני אלך במסירות נפש בלי בחירה! ולכן סימא את עיניו שלא יהיה לו בחירה לעבור על רצון הבורא!

ועל פי זה יש שפירשו אימרא שנונה על הפסוק הנ"ל 'הַעֲבֵר עֵינֵי מִרְאֵת שְׁוֹא' - נעם מיר צו מייגע אויגן! קח ממני את עיני כדי לא לראות שוא!

ורואים אכן שחז"ל הקדושים שמו דגש על שמירת עינים, ואף על פי שהוזהמא היא בכל האברים ובכל החושים, אפילו הכי הדגש הוא על העינים, וכדאיתא בגמרא (סוטה ח ע"א) "אמר רבא, גמירי דאין יצר הרע שולט אלא במה שעניניו ראוות!"

ובזה מבואר בטוב טעם דברי הירושלמי שאמרו (ברכות פרק א' הלכה ה') "אמר הקב"ה, אי יבת לי ליבך ועיניך, אנא ידע דאת לי" - אם אתה מעניק ונותן לי את ליבך ואת עיניך, בזה אני יודע שאתה משל לי! ובוזה שתעשה מלחמה עמהם בזה אתה מנצח אותם ואתה שייך לחלקו יתברך!

לכך, אלא הרוח רוכב עליו ומוליכו שיגיע וילך להיכן שהוא נושב.

ולפי מה שצריך להיות הוא שהשאיפה של כל אחד מישראל תהיה לזכות לקרבת אלקים; ללימוד התורה הקדושה; לעבודת השי"ת; להמליכו וליחדו; כי זהו תיקונו של אדם עלי אדמות, בזה הוא ממלא תפקידו נאמנה ומקיים שליחותו, וזהו התיקון של כל העולמות התלויים בו!

כי השי"ת תלה כביכול כל העולמות בורע ישראל! על כל אחד ואחד מישראל - לא על שום אדם אחר! אנו האחראים על העולם! על כל העולמות! וזה הנצחיות של כל אחד מישראל וכך צריך להיות!

”
שבמשך השנים
הללו הבחירה
נתונה ביד האדם,
ביכלתו לקנות
לעצמו חיים
נצחיים ולהיות
שותף כביכול
להקב"ה במעשה
בראשית, או
לעשות חורבנות
נוראים כאלו אשר
טב ליה דלא
אִתְבְּרַי

החילוף הנורא

וככל שהשאיפה נחושה וחזקה יותר, כך אנו נלחמים יותר עם הקליפות שבתוכנו, עם חלק הגוי שבתוכנו. כי בחטא עץ הדעת היתה קומה שלימה של אדם הראשון שכלל בתוכו כל הנשמות הקדושות, ולעומת זה היתה קומה של אדם בליעל, ועל ידי החטא נעשה עירוב טוב ורע והם נתערבו זה בזה בערבוב נורא ואיום, וזהו חלק הרע והגוי שבתוכנו ושבסביבותנו שאנו צריכים להילחם כנגדו תמיד, וכל שכן כהיום בסביבה שהאוויר מורעל כל כך רחמנא ליעלן!

ולכן צריך תדיר לטפל בזה, הן על ידי עצותיו הקדושים של רביה"ק, והן על ידי הדיבור הקדוש, לזעוק להשי"ת מעומק הלב: 'לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹקִים וְרוּחַ נָכוֹן תַּדְשׁ בְּקִרְבִּי' (תהלים נא, יב), להחזיק את הרוח הקדושה! האלטן דעם רוח! לחדש את הרוח! לחזק ולחדש את

בני - לאן אתה הולך?!

"ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהילתך". רבותי, אנו נמצאים בעולם הזה בדור ותקופה כזאת, שרק על עצם הדבר שזוכים להיות יהודי כשר, אנחנו כבר שוים 'עולם הבא'.

ואבקש רשות לדבר דברי אגדה בעניני הקדושה, אשר כלל ישראל עוסק בימים אלו בימי השובב"ם.

הנה על פי דברי רביה"ק (ליקו"מ תנינא סי פ"ג) נמצינו למדים שכל שברור ובהיר לו לאדם בחזקה הענין שצריך להיות שמור עד למאוד בקדושה במחשבה דיבור ומעשה, זהו 'צמיחת קרן משיח' שלו!

הגה"ח רבי אליהו חיים רוזין זכרוננו לברכה - שזכור לטוב פעלו הרב לבנות את בית מדרשו הגדול - היה מספר [- ומן הסתם הוא שמע זאת מהדור הקודם], שבשכנותו של הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע היתה גרה משפחה אחת, ופעם אחת נפל טירוף הדעת בדעתו של אחד מבניהם - שהיה נער צעיר - לברוח אל הגוים, ואמו היתה משגחת עליו תמיד בכל עת עשרים וארבע שעות ביממה שלא יעשה מעשה שטות זה. למעשה בסוף הוא הצליח לברוח מהבית החוצה. האם שראתה זאת עמדה מחוץ לביתה בוכיה וצעקה בקול גדול: "זונ"עני - וואו גייסטו!" [בני, לאן אתה הולך?!].

כאשר צעקתה הגיע לאוני הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע הוא פרץ בבכי מר ואמר: "עלינו לקבל התעוררות גדולה מזה, כי למעלה שואל כביכול השי"ת את כל אחד מבני ישראל: בני, וואו גייסטו - לאן אתה הולך?!"

אל אשר יהיה שם הרוח ללכת - ילכו

הרי כולנו 'בְּנֵי תַמּוּהָ' (תהלים עט, יא), בני עולם- הזה, אנו נמצאים בזה העולם כמה עשרות שנים ותו לא, שבמשך השנים הללו הבחירה נתונה ביד האדם, ביכלתו לקנות לעצמו חיים נצחיים ולהיות שותף כביכול להקב"ה במעשה בראשית, או לעשות חורבנות נוראים כאלו אשר 'טב ליה דלא אִתְבְּרַי' (וזהר הקדוש פרשת תולדות קמ"ב ע"א). ועל דא שואלים את האדם מלמעלה 'לאן אתה הולך?' אוואו גייסטו!?

הפסוק אומר ביחזקאל (א, כ) 'עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם הָרוּחַ לֵלְכָת יִלְכוּ וגו' וְהָאֹפָנִים יִשְׁאֲרוּ לְעֻמָּתָם פִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאֹפָנִים' - שאל המקום אשר שם הרוח שואף ללכת, שמה הולכים האופנים. ומבאר רביה"ק (ליקו"מ סי י"ג) שהאופנים הן הגופים, וסוף כל סוף מוכרח הגוף ללכת להיכן שהרוח שואף ללכת. ולא רק שהוא מוכרח

איש את רעהו יעזורו

ב"ה יום ד' לסדר מה טבו אהליך יעקב וגו' וירום מאנג מלכו ותנשא מלכותו.

לעשות קונטרס שלם, והזמן קצר ואני עמוס מכל הצדדים, גם יש כבר כמה שהם שואלים אותי במכתבים ענינים שונים ואני חלש בטבעי כידוע לך, והשכחה מצויה אצלי הרבה, אמנם זו זכיה גדולה כשזוכים בעולם הזה לחזק איש את רעהו, כמו"ש: "לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך".

רבינו הק' כותב בלק"מ סי' נ"ו (שהיא תורה של שבועות), שיש לכל אחד מ ישראל בחי' מלכות, ואני הסברתי את זה; שכל אחד מ ישראל הוא שותף במלכות שמים, כמו מלך שחלק את מלכותו לבניו, ועל כל אחד מוטל להמליך אותו יתברך על חלק המלכות התלויה בו.

ובסי' ח' בח"ב לק"מ כותב רבינו שיש לכל אחד מ ישראל עולמות עליונים, ותיקונם תלוי בכל אחד ואחד. ובסי' ל"ד כותב רבינו שכל אחד צריך לקבל מחבירו זה מזה וזה מזה (את מה שאין בו), כמו"ש "ומקבלין דין מן דין".

ועל אחרית הימים כתוב (ישעי' מא, 1) "איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק". וכשאני זוכה להנאות את ידידי וחברי בדיבור או בעצה או במכתב, זה אצלי זכיה, ואני מאמין שזה רצון הבורא ותיקון לנפשי ורוחי ונשמת.

...ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום.

הדורש שלומך וטובתך והצלחתך בגו"נ בלב ונפש חפצה

יעקב מאיר

לאהובי ידידי חביבי היקר ר'... שליט"א עם כל משפחתו, ה' עליהם יחיו ויתענגו על רב שלום.

בלימודנו בעיר העתיקה הרווחנו בזה שנוסעים הלך וחזור עם 'טענדער' ואין עינינו נפגמים כ"כ בטומאת השחץ של קליפת דור המבול הממלא את האוטובוסים ומטמטם את לב איש הישראלי ונשמתו... וגם ללמוד לפנינו מן החומה על הר ציון זה גם חשיבות.

במדרש שוחר טוב (תהלים צא, 2) מובא: כל מי שהוא מתפלל בירושלים כאילו מתפלל לפני כסא הכבוד. אבל מה לעשות על רוב המסכים המבדילים כמו"ש רבינו הק' בספר המדות (אמונה כב) "הפשע של אדם מכניס כפירה לאדם".

החזון איש זי"ע מתאר איך שהיה האויר צלול בתחילת הבריאה, שגם אחר שכבר אכל אדם מעץ הדעת והחשיך את העולם, וגם אחר שהרג קין את הבל, שעשה חטא כזה, עוד לא היה האויר מטושטש כל כך, ועוד היה יכול לשמוע קול ה' אלקים מלמעלה "אי הבל אחיך" (בראשית ד, ט).

אנו מקיים לישועת ה' בגשמיות וברוחניות, למעלה מדרך הטבע, עד כי ישמיענו שנית לעיני כל חי אני ה' אלקיכם...

ה' בדעתי להשיבך קצת על ענין ידיעת המתים מהחיים, ושאלת לי כבר בענין שמות. על כל דבר שאתה שואל יכולים

נפשות חסידי

סיפורים ולקחיהם
מאת מור"ר שליט"א

כחה של
נקודה
טובה

שהיה מדהים ביפיו. הרופא התפעל מכשרונו והביא מומחים לציור שנדהמו מיופי יצירתו ואמרו שהוא שזה הון רב. החולה נתעורר לצייר עוד, וכמה שהלך וצייר כמו כן הבריא, לפי שעל ידי כח הציור התעורר מציאותו, ונתגבר המציאות על דמיונו, וזו היתה רפואתו, כי נתגלתה הנקודה הטובה בגשמיות שלו, ולכן היתה לו רפואה גשמית. וכמובן שפי כמה נכון הדבר ברוחניות.

כשהאדם מעורר ומגלה את המציאות האמיתית של מהותו, שהוא מזרע ישראל, זרע עם קודש בו בחר הקב"ה מכל הברואים, מיד יוקל מעליו שעבוד של היצר הרע וחילותיו ובמעט עבודה יוכל לדחותו מעליו.

ידוע לי עובדא שהיה לאחר המלחמה הנוראה, שמלבד ששת מליון הקדושים שנרצחו, השאיר הצורך ימ"ש יהודים רבים חלשים וחולים, ובתי החולים היו מלאים מהם.

חולה אחד שהיה מסוכן ל"ע והיה בבית החולים ולא ניכר במצבו שום שיפור. אמר פעם לרופא שהסיבה לכך משום שדמויות הנרצחים עומדים כנגד עיניו יומם ולילה, ולפי שהוא רך ללב, אינו יכול להבריא, שמציק לו תמיד, לפי שאין הדמויות משות מנגד עיניו עד כדי כך שהוא יכול לציירם.

הרופא הביא לו כלי ציור, וביקש ממנו לצייר את מראה עיניו, ואכן צייר ציור,

ניצוץ קודש ממאמרי
ומכתבי מורינו שליט"א

ניצוץ
אחד!

עבודת
היהודי היא;
להאמין
בהשגתו
הנפלאה
יתברך
- קודם
הישועה